

عنوان مقاله:

تاملی بر زبان فارسی و مطالعات میان رشته ای

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

شهریار شادی گو - استادیار گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از ابزارهایی که میتواند در رشد و توسعه تمامی علوم به ویژه علوم انسانی نقش داشته باشد، توسعه مطالعات میان رشته ای است. توسعه مطالعات میان رشته ای در صورتی که به افزایش هماهنگی علمی صاحب نظران رشته های مرتبط در حوزه علوم انسانی و نیز ارتقای توانمندی علمی استادان، دانشجویان، پژوهشگران و کاربردیتر شدن علوم انسانی در کشور منجر شود، میتواند در رشد و توسعه ی علوم انسانی به خصوص زبان و ادبیات فارسی موثر واقع گردد. نگارنده مقاله حاضر کوشیده تا اطلاعاتی در رابطه با این موضوع و همچنین مطالعات میان رشته ای ادبیات فارسی در ایران به دست دهد. این مقاله دارای رهیافتی توصیفی- تحلیلی است که نویسنده آن، از روش کتابخانه ای و اسنادی برای تحلیل محتوا بهره برده اند و سعی شده است، زبان فارسی و مطالعات میان رشته ای مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد و مخاطب را نسبت به درک و یا تاویل عمیق تری ترغیب و تشویق نمایند. با وجود اهمیت مطالعات میان رشته ای در سرتاسر جهان، تاکنون مطالعات بسیار اندکی در زمینه و ماهیت و روند میان رشته ای شدن در ادبیات فارسی انجام شده است.

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی، میان رشته ای، مطالعات فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041997>

